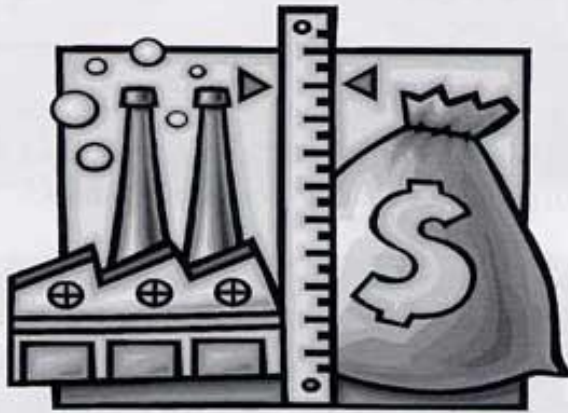

El Mas de Boira

Ramón Boira

De fa un temps tots sabem que en la partida del mas de Boira, entre els Castellots i La Pedra Llarga a la dreta en sentit cap a Castelló, fins la primera bifurcació a l'esquerra, pujant al mas de Moliner, que és més d'un quilòmetre quadrat, hi ha comprador pa totes les finques a un preu molt superior al que es paguen per a explotacions agrícoles. Aquest emplaçament és el millor del terme de Les Coves per a fer un polígon industrial, separat del poble i no hi ha masos, per a no tindre les molèsties que ocasiona l'activitat industrial. Prop per anar a treballar; però ningú diu que és per aquesta finalitat, lo que fa que tot siguen especulacions, parlària i desconfiances. Lo que sí és segur que algú ha comprat moltes parcel·les a un preu que no es agrícola, buscant tenir una posició dominant ¿per a fer un P.A.I.?; i ho ha comprat en un tracte lliure en el que el comprador no té perquè dir a què vol

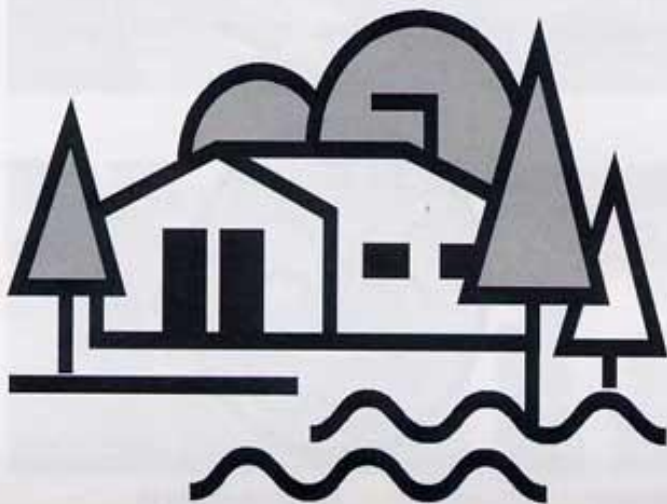
destinar les parcel·les, però al pas del temps van fent-se rumors, van augmentant els preus, per lo que hi ha persones que se senten enganyades, i altres estarien d'acord, sabent la finalitat, i donarien totes les facilitats; no saben quin preu han de posar, ni si han de vendre al comprendre que tot és una especulació.

Si la llibertat d'una persona a fer una proposició de compra i l'altra d'acceptar o no és legítima, com ho és el que el comprador no tingue l'aplicació de dir lo que vol fer també; però si els rumors són veritat, ¿és bo per al poble que no es parle ja clar? Perquè és el poble el que ha d'acceptar el polígon industrial o qualsevol altra finalitat, i si l'accepta, perquè ha de seguir l'especulació i no un pla clar per a tots i units per aconseguir una cosa bona per al poble? Una contestació pot ser que no hi ha pressa per part del comprador de la seua realització, i si lo que vol és tenir terrenys en un lloc bo per a una zona industrial i que intentarà la transformació quan farà falta en el futur. Açò dona una explicació als preus que són baixos si són per a la indústria, i a la no aclaració de lo que es pretén. Lo que fa que al haver interessos creats capitalistes hi hagen moltes probabilitats a la llarga o a la curta que es faça; i mentrestant el qui vullgue vendre té comprador.

L'especulació i la incertesa a la llarga són mals acompanyants per a un bon fi, donant peu a lo políticament radical i per lo tant roïn.

En una taula de cafè

Ramón Boira

Cada vegada que es vol obrir un carrer i en el lloc no és possible un nou repartiment, surt el preu del sòl que ha de ser carrer i cada vegada la no conformitat dels amos d'aquest sòl pel preu que es posa per part de l'administració, per ser molt barat comparat amb els preus de mercat del sòl d'edificació, al que s'afeg l'amenaça del preu d'expressió. Açò, com altres coses, porta comentaris i debats en les taules del cafè, on s'arreglen totes les coses del món. En una d'aquestes tertúlies hi hagué una solució que pot ser que tingue la seva raó, i és que el preu d'aquest sòl és el del mercat del sòl urbanitzable menys el gastos que aquest té per a ser urbanitzable. Unes operacions matemàtiques que políticament no pareixen correctes.